

prima instanță: Judecătoria Edineț
Judecător: C. Prisacari
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: S. Procopciuc, A. Garbuz, E. Grumeza

dosarul nr. 2ra-9/18

ÎNCHEIERE

10 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Nina Vascan
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Vacari Marin,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vacari Marin
împotriva lui Agarici Adrian cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat ca
urmare la tragerea ilegală la răspundere penală,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 martie 2017, prin care a fost
respins apelul declarat de Vacari Marin și a fost menținută hotărârea Judecătoriei
Edineț din 1 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 18 august 2016, Vacari Marin a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Agarici Adrian cu privire la încasarea prejudiciului moral cauzat ca
urmare la tragerea ilegală la răspundere penală.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat, că la 2 octombrie 2014,
Procuratura raionului Edineț a pornit în privința sa cauza penală nr. 2014140479
pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(1) Cod penal, procesul
penal fiind intentat în baza cererii depusă de pârât.

A comunicat că, prin ordonanța Inspectoratului de Poliție Edineț, a fost
recunoscut în calitate de bănuț, iar ulterior la 20 decembrie 2014 potrivit
ordonanței procurorului în Procuratura raionului Edineț, a fost pus sub învinuire în
comiterea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod penal, și tot în aceeași zi
fiindu-i aplicată și măsura preventivă, obligația de a nu părăsi țara.

A indicat că prin sentința Judecătoriei Edineț din 30 aprilie 2015 a fost
recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.179 alin.(1) Cod
penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități
convenționale. Acțiunea civilă înaintată de pârât a fost admisă în principiu, urmând
ca asupra cuantumului prejudiciului să se expună instanța civilă.

A afirmat că prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015 a fost respins ca nefondat apelul declarat de apărătorul său, fiind menținută sentința instanței de fond.

A notat că prin decizia Curții Supreme de Justiție din 15 martie 2016, recursul ordinar declarat de apărătorul său a fost admis, cu casarea sentinței Judecătorei Edineț din 30 aprilie 2015 și a deciziei Curții de Apel Bălți din 16 septembrie 2015, cu achitarea inculpaților Vacari Marin și Vacari Larisa de învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

A susținut, că urmare a acțiunilor ilicite ale organului de urmărire penală și a Procuraturii mun. Bălți, a fost atras ilicit la răspundere penală, în urma cărui fapt i s-a distrus sănătatea, a urmat tratament în spital, i-au fost cauzate suferințe fizice și psihice, i s-a limitat libertatea personală, secretul familiei, onoarea și demnitatea sa, iar urmărirea penală și examinarea cauzei penale a avut loc timp de mai mult de un an.

A solicitat reclamantul încasarea de la Agarici Adrian a sumei de 150 000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin atragerea ilicită la răspunderea penală.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 1 noiembrie 2016 acțiunea a fost respinsă, ca fiind înaintată față de un pârât necorespunzător.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 21 martie 2017 a fost respins apelul declarat de Vacari Marin și menținută hotărârea Judecătorei Edineț din 1 noiembrie 2016.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a menționat că cererile de chemare în judecată prin care se solicită încasarea prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii, ale instanțelor judecătorești se formulează împotriva statului, căruia îi revine calitatea procesuală de pârât în baza Legii nr. 1545 din 25 februarie 1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Instanța de apel a reiterat că prezenta cerere de chemare în judecată eronat a fost înaintată de către Vacari Marin împotriva lui Agarici Adrian, care este un pârât necorespunzător. Or, în astfel de cazuri, calitatea de pârât urmează să-i fie atribuită statului, care urmează a fi reprezentat prin intermediul Ministerului Justiției.

La 19 iunie 2017 Vacari Marin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 martie 2017, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei contestate cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat prevederile art. 1398 alin. (1) Cod civil, potrivit cărora, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

A susținut că anume Agarici Andrian a depus plângere la organul de urmărire penală, în baza căreia a fost pornită urmărirea penală în privința reclamantului.

A menționat că examinarea cauzei penale intentate în privința sa a durat o perioadă aproximativ de 2 ani.

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

La caz, se denotă că Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei din 21 martie 2017 la data de 28 aprilie 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire nr. 8829 (f. d. 77), și a fost recepționată de către recurentul Vacari Marin la 4 mai 2017 (f. d. 78) .

Astfel, recursul declarat la data de 19 iunie 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 21 martie 2017, se consideră a fi depus în termen.

La data de 27 octombrie 2017, în adresa intimatului Agarici Adrian a fost expediată copia recursului declarat de către Vacari Marin, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Însă, intimatul Agarici Adrian nu și-a exercitat dreptul procedural în termenul prevăzut de lege și nu a depus referință.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Vacari Marin în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vacari Marin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Vacari Marin.

În conformitate cu art. art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vacari Marin, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nina Vascan

Tamara Chișca-Doneva